

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 16. kwietnia 1916.

Treść: (№ 101. i 102.) 101. Rozporządzenie cesarskie o przyznaniu zwolnień od należności celem popierania subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej. — 102. Rozporządzenie dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, w sprawie przyznania zwolnień od należności celem popierania subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej.

101.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 15. kwietnia 1916

o przyznaniu zwolnień od należności celem popierania subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

(1) Upoważnia się rząd do przyznawania uwolnienia od należności stemplowych i bezpośrednich dla wpisów hipotecznych prawa zastawu na rzecz pożyczek, zaciąganych w drodze obciążenia zastawem nieruchomości lub wierzytelności hipotecznych w celu uzyskania środków pieniężnych, potrzebnych dla subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej, dalej dla dokumentów dłużnych, dokumentów na ustanowienie prawa zastawu, potwierdzeń odbioru i dokumentów ekstatulacyjnych, wystawianych z powodu zaciągania, oprocentowania i spłaty takich pożyczek hipotecznych, jak również dla oświadczeń przyjęcia poręki dla zabezpieczenia tych pożyczek, oraz dla podań o wpis hipoteczny lub o wykreślenie prawa zastawu dla tych pożyczek, wreszcie dla potrzebnych z powodu zaciągnięcia tych pożyczek wyciągów hipotecznych i arkuszy posiadłości gruntowej.

(2) Jeżeli dla wspomnianego celu splota się lub odstępuje odpłatnie wierzytelności hipoteczne, wówczas można przyznawać uwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich dla dokumentów, które mają być przy spłacaniu lub odstąpieniu wystawione, dla hipotecznego przeniesienia prawa zastawu na rzecz odstąpionych wierzytelności, jakoteż dla podań sądowych, potrzebnych do tego oraz do uzyskania wykreślenia prawa zastawu dla spłaconych pożyczek hipotecznych.

§ 2.

(1) Jeżeli instytucje kredytowe, kasy oszczędności i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze udzielają w ciągu terminu, ustanowionego dla zapłacenia pożyczki wojennej, pożyczek na zastaw papierów wartościowych czwartej austriackiej pożyczki wojennej w tym celu, by przysporzyć subskrybującemu te papiery wartościowe gotówki, potrzebnej do ich zapłacenia, wówczas takie pożyczki na zastaw papierów wartościowych i ewentualna prolongacja tych pożyczek, jakoteż dokumenta, które mają być przytem wystawione, są wolne od należności stemplowych i bezpośrednich pod warunkami, jakie się ustanowi w drodze rozporządzenia. Podobna ulga obowiązuje także pod warunkami, które ustanowi się w drodze rozporządzenia, dla pożyczek na zastaw innych papierów wartościowych, o ile pożyczki takie są potrzebne, by uzupełnić środki, dające się uzyskać przez pożyczkę na zastaw pożyczki wojennej, do wysokości subskrybowanej kwoty.

(2) Postanowienia poprzedniego ustępu mają odpowiednie zastosowanie do tych pożyczek

których Bank austriacko-węgierski używa na czas najpóźniej do dnia 31. grudnia 1917 subskrybującym czwartą austriacką pożyczkę wojenną dla spłaty pożyczek, zaciągniętych przez nich u innych instytucji kredytowych, u kas oszczędności lub stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, a według poprzedniego ustępu wolnych od należyci; to samo odnosi się do prolongacji takich, udzielonych przez Bank austriacko-węgierski pożyczek, o ile prolongacya ma miejsce na czas najpóźniej do dnia 31. grudnia 1917.

§ 3.

Dla zaliczek na police (pożyczki na police) i na opłacanie procentów od takich pożyczek pod warunkami, które ustanowi się w drodze rozporządzenia, nie opłaca się przewidzianej w § 1., ustęp 1., l. 3., rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 280, należyci, jeśli pożyczoną kwotę obraca się na uzyskanie gotówki, potrzebnej na subskrypcyę czwartej austriackiej pożyczki wojennej.

§ 4.

(1) Podania wnoszone przez podlegającego opiece (przez fundacyę) celem uzyskania zezwolenia władzy opiekuńczej lub fundacyjnej do subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej lub celem zrealizowania praw majątkowych, potrzebnych dla zapłacenia subskrybowanej pożyczki wojennej, są wolne od stempla.

(2) Od kwot, które wydają kasy sieroce bez zastrzeżeń w celu zapłacenia czwartej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez osobę, poruczoną pieczy, nie opłaca się należyci za depozyt. Jeśli wydanie jest przywiązane do warunku, to czasu, który upłynął aż do tego wydania, nie wlicza się przy wymierzaniu należyci za depozyt, którą się ma uiścić przy późniejszym wydaniu, skutecznem bez zastrzeżeń.

§ 5.

Stowarzyszeniom i związkom, zajmującym się według statutów wyłącznie subskrybowaniem czwartej austriackiej pożyczki wojennej na wspólny rachunek swych członków, zbieraniem wpłat członków na cel powyższy, przejściowem przynoszącem zysk umieszczeniem rozporządzalnych pieniędzy u przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi składania publicznych rachunków i zjednywaniem subskrybentów dla czwartej austriackiej pożyczki wojennej, może rząd udzielić ulg pod względem należyci stemplowych i bezpośrednich. Zakres tych ulg będzie ustanowiony przez rozporządzenie.

§ 6.

Nadto może rząd udzielić uwolnienia od należyci stemplowych i bezpośrednich dla:

1. pokwitowań, wydawanych przez instytucyę kredytową, kasę oszczędności lub stowarzyszenie zarobkowe i gospodarcze subskrybującym czwartą pożyczkę wojenną w miejsce subskrybowanych przez nich, lecz jeszcze niegotowych papierów wartościowych tej pożyczki wojennej;

2. dokumentów, którymi zakład oznaczonego pod l. 1. rodzaju potwierdzi swym odbiorcom, ewentualnie z wymieniem warunków wpłaty, świadczenie spłat częściowych na rachunek ceny subskrybowanej przez nich czwartej austriackiej pożyczki wojennej;

3. dokumentów, w których subskrybenci czwartej austriackiej pożyczki wojennej oświadczają, że zgadzają się na treść dokumentów, wymienionych pod l. 2.

§ 7.

Warunki, pod którymi udziela się ulg, wymienionych w §§ 1., 5. i 6., oraz postanowienia o postępowaniu przy wyjednaniu tych ulg, o dowodzie, że spełniono warunki ich udzielenia i o innych zarządzeniach, potrzebnych dla zabezpieczenia skarbu państwa przeciw nadużyciu w korzystaniu z ulg, ustanowi się w drodze rozporządzenia.

§ 8.

Obrót papierami wartościowymi czwartej austriackiej pożyczki wojennej jest uwolniony od ustanowionego w ustawie z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195, podatku od obrotu papierami wartościowymi.

§ 9.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 15. kwietnia 1916.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Morawski wkr.

Hohenlohe wkr.

Hochenburger wkr.

Hussarek wkr.

Zenker wkr.

Leth wkr.

Spitzmüller wkr.

102.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. kwietnia 1916

dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101, w sprawie przyznania zwolnień od należności celem popierania subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej.

W celu wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101, zarządza się, co następuje:

I. Zaciąganie pożyczek hipotecznych i oddawanie w zastaw wierzytelności hipotecznych.

§ 1.

(1) Na mocy upoważnienia udzielonego w § 1., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101, przyznaje się pożyczkom, zaciąganym przez obciążenie zastawem nieruchomości lub wierzytelności hipotecznych w celu uzyskania środków pieniężnych, potrzebnych dla subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej, pod przepisany w tem rozporządzeniu warunkami zwolnienia od należności stemplowych i bezpośrednich.

(a) Uwolnienia można żądać albo

- a) dla kwoty pożyczki, która przy wypłacie jej gotówką nie przekracza ćwierci, zaś przy pożyczce, wypłaconej listami zastawnymi, połowy nominalnej kwoty czwartej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, albo
- b) dla pożyczki wyższej od tych kwot, aż do pełnej wartości nominalnej czwartej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez biorącego pożyczkę.

§ 2.

(1) Uwolnienie od należności według § 1. rozciąga się:

1. na dokumenty dłużne, dokumenty na ustanowienie prawa zastawu, potwierdzenia odbioru i dokumenty ekstabulacyjne, wystawione z powodu zaciągnięcia, oprocentowania i spłaty uprzywilejowanej pożyczki.

2. na oświadczenia poręki dla zabezpieczenia tych pożyczek,

3. na podania o wpis hipoteczny lub wykreślenie prawa zastawu albo prawa podzastawu dla takich pożyczek, dalej

4. na wpis hipoteczny praw zastawu i podzastawu, przytoczonych pod 3.

5. na wyciągi hipoteczne i arkusze posiadłości gruntowej, potrzebne z powodu zaciągnięcia pożyczki.

(a) Ulgi wymienione w ustępie 1., l. 1, 2 i 4, w tych wypadkach, w których kwota zaciągniętej pożyczki przewyższa kwotę, oznaczoną w § 1., ustęp 2., lit. a lub b, mają zastosowanie do tej częściowej kwoty pożyczki, która równa się poprzednio wymienionej kwocie. Uwolnienia według ustępu 1., l. 3 i 5, obowiązują tylko wówczas, gdy kwota zaciągniętej pożyczki nie jest wyższa, jak kwota nominalna czwartej austriackiej pożyczki wojennej, którą biorący pożyczkę subskrybuje.

(a) Następujące według ustępu 1., l. 4, uwolnienie obejmuje także należność za wpis kaucyi za należności uboczne, odpowiadające wolnej od należności kwocie pożyczki.

§ 3.

(1) Z uwolnienia od należności według §§ 1. i 2. można korzystać tylko wówczas, gdy

1. z oznaczonych w § 2., ustęp 1., dokumentów i pism jest widoczne, że uprzywilejowana pożyczka ma służyć na cel, określony w § 1. i gdy

2. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. b, oddano c. k. Urzędowi pocztowych kas oszczędności, sądowemu urzędowi depozytowemu lub bankowi, należącemu do konsorcjum dla państwowych operacji kredytowych, do przechowania z odwołaniem się na niniejsze rozporządzenie papiery wartościowe czwartej austriackiej pożyczki wojennej, zakupione za gotówkę, uzyskaną przez zaciągnięcie pożyczki.

(a) Dokumenty i pisma, wolne według § 2. od stempla, winny być zaopatrzone w górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „wolne od stempla na mocy § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101.

§ 4.

(1) Biorący pożyczkę, któremu przyznano ulgi według §§ 1. i 2., jest obowiązany do dnia 31. grudnia 1917 wykazać się w obec władzy skarbowej na jej żądanie posiadaniem subskrybowanej przez siebie pożyczki wojennej.

(e) Użycie pożyczki wojennej na zapłacenie tutejszokrajowego podatku od zysków wojennych, który ma uiścić biorący pożyczkę, uważa się na równi z trwającym dalej posiadaniem papieru wartościowego (ustęp 1.).

(3) Od obowiązku według ustępu 1. jest zaciągający pożyczkę zwolniony, jeśli i jak długo te papiery wartościowe są w ten sposób na jego nazwisko winkulowane, że uchylenie winkulacji w czasie do dnia 31. grudnia 1917 może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

(4) Poświadczenie oznaczonej w ustępie 2. winkulacji jest według pozycji taryfy 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, wolne warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlega ono stemplowi od załączników.

§ 5.

(1) Ulgi należnościowe z §§ 1. i 2. tracą skuteczność:

1. gdy biorący lub udzielający pożyczki nie wniesie na czas (§ 6.) podania do władzy skarbowej o uznanie ulg należnościowych;

2. gdy władza skarbowa odmówi uznania ulg z powodu braku warunków, przepisanych tem rozporządzeniem;

3. gdy biorący pożyczkę nie wypełni nałożonych nań w § 4. zobowiązań;

4. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. a, gdy biorący pożyczkę pozbędzie się w czasie do dnia 31. grudnia 1917 papierów wartościowych subskrybowanej przezeń czwartej austriackiej pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi, lub

5. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. b, gdy biorący pożyczkę podejmie lub pozbędzie przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi w czasie do dnia 31. grudnia 1920 papiery wartościowe czwartej austriackiej pożyczki wojennej, które dał do przechowania c. k. urzędowi pocztowych kas oszczędności, sądowemu Urzędowi depozytowemu lub bankowi należącemu do konsorecyum państwowych operacji kredytowych (§ 3., ustęp 1., l. 2.).

(2) Gdy ulgi należnościowe utracą skuteczność, należy ściągnąć dodatkowo należności stemplowe i bezpośrednio, na które się zwolnienie rozciągało.

(3) Utrata skuteczności nie następuje w wypadkach pierwszego ustępu, l. 3, 4 i 5, gdy w ciągu sześćdziesięciu dni po wezwaniu do wykazania się posiadaniem lub winkulacją pożyczki wojennej (l. 3) lub po pozbyciu lub odebraniu (l. 4 i 5) udowodniono, że uprzywilejowaną po-

życzkę spłacono. Gdy spłata obejmuje tylko część pożyczki, wówczas utrata skuteczności rozciąga się na resztę niespłaconej kwoty pożyczki.

§ 6.

(1) Biorący lub udzielający pożyczki winien najpóźniej do dnia 30. września 1916 prosić o przyznanie ulg należnościowych, do jakich rości sobie prawo według §§ 1. i 2., przez wniesienie podania bez stempla do krajowej władzy skarbowej (krajowej dyrekcji skarbu, dyrekcji skarbu), w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomości obciążona zastawem na rzecz pożyczki, lub w wypadku zbiorowego zastawu wykaz główny, gdy zaś obciążono zastawem wierzytelność hipoteczną, gdzie znajduje się obciążona nią nieruchomości, a w razie zbiorowego zastawu, wykaz główny. Termin ten może być z powodów, zasługujących na uwzględnienie, przedłużony za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

(2) Do podania tego należy dołączyć:

1. Wierzytelny odpis dokumentów, wymienionych w § 2., ustęp 1., l. 1 i 2;

2. potwierdzenie ze strony kantoru, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, że zaciągający pożyczkę subskrybował czwartą austriacką pożyczkę wojenną i potwierdzenie wysokości kwoty nominalnej subskrybowanej przezeń czwartej austriackiej pożyczki wojennej; następnie

3. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. a, potwierdzenie wspomnianego pod l. 2, kantoru, iż mu ta część wartości czwartej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, która nie może być uzyskana przez obciążenie zastawem samej pożyczki wojennej, została wypłacona lub zapisana na jego rachunek;

4. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. b, potwierdzenie wymienionego pod l. 2. kantoru subskrypcyjnego, że mu wartość subskrybowanej przez biorącego pożyczkę czwartej austriackiej pożyczki wojennej została wypłacona lub przypisana na rachunek, nadto potwierdzenie c. k. Pocztowej kasy oszczędności, sądowego urzędu depozytowego, lub banku, należącego do konsorecyum dla państwowych operacji kredytowych, że oddano mu do przechowania papiery wartościowe subskrybowanej czwartej austriackiej pożyczki wojennej.

(3) Dokumenty oznaczone w poprzednim ustępie są w myśl pozycji taryfowej 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają one stemplowi od załączników.

§ 7.

(1) Gdy zaciągający pożyczkę pozbędzie się przed oznaczonym w § 5., ustęp 1., l. 4. lub 5., czasem

w całości lub części subskrybowanej przezeń czwartej austriackiej pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi, lub gdy ją przed oznaczonym w § 5., ustęp 1., l. 5, czasem odbierze, winien o tem donieść krajowej władzy skarbowej, wymienionej w § 6., podaniem wolnem od stempla w ciągu 30 dni po pozbyciu się lub po odebraniu. Niewypelnienie tego zobowiązania pociąga za sobą ten skutek, że niezapłacone z powodu podniesienia rozszczenia o ulgi należyciowe, podlegające skali i stałe należyciowe będą ściągnięte w trzykrotnym, a należyciowe za wpisy w podwójnym wymiarze (§§ 79. i 80. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50).

(2) Instytucya depozytowa, w której złożono papiery wartościowe pożyczki wojennej stosownie do § 3., ustęp 1., l. 2, winna pod odpowiedzialnością za należyciowe, wymienione w poprzednim ustępie, donieść zaraz krajowej władzy skarbowej (§ 6.) o każdym przedczesnem podniesieniu lub sprzedaniu papierów wartościowych pożyczki wojennej.

II. Spłata lub ustąpienie wierzytelności hipotecznych.

§ 8.

(1) Na zasadzie upoważnienia, udzielonego w § 1., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego, udziela się pod ustanowionymi w tem rozporządzeniu warunkami uwolnienia od należyciów stemplowych i bezpośrednich dla spłaty lub odpłatnego ustąpienia wierzytelności hipotecznych, jeśli dokonano ich w celu uzyskania gotówki, potrzebnej do subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej.

(2) Z ulgi należyciowej można korzystać tylko wtedy, jeśli

1. przy spłacie wierzytelności hipotecznych kwota spłaconej wierzytelności,

2. przy ustąpieniu wierzytelności hipotecznych cena ustępstwa

nie przekraczają nominalnej wartości subskrybowanej czwartej austriackiej pożyczki wojennej i służą do zapłacenia tej pożyczki.

§ 9.

(1) Ulga należyciowa rozciąga się:

1. Przy spłacie wierzytelności hipotecznych na potwierdzenie odbioru spłaconej kwoty wierzytelności, na dokument wykreślenia i na podania sądowe o wykreślenie prawa zastawu dla spłaconej wierzytelności:

2. przy ustąpieniu wierzytelności hipotecznych

a) na dokument ustępstwa i na dokument, w którym ustąpiony dłużnik uznaje dług;

b) na podanie o hipoteczny wpis przeniesienia prawa zastawu dla ustąpionej wierzytelności hipotecznej;

c) na wymieniony pod lit. b wpis hipoteczny.

(2) Postanowienia § 2., ustępy 2. i 3., mają odpowiednie zastosowanie.

§ 10.

(1) Z ulgi należyciowej według §§ 8. i 9. można tylko wówczas korzystać, gdy okoliczność, że spłacona kwota pożyczki (cena ustępstwa) ma służyć do uzyskania gotówki, potrzebnej do subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej, jest widoczna z potwierdzenia odbioru spłaconej kwoty wierzytelności lub też z dokumentu wykreślenia (ustępstwa).

(2) Dokument i pisma, oznaczone w § 9., winny być zaopatrzone w górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „wolne od stempla na mocy § 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101.“

(3) Postanowienia § 4. mają odpowiednie zastosowanie.

§ 11.

(1) Ulgi należyciowe z §§ 8. i 9. tracą skuteczność:

1. Gdy nie wniesie się na czas (§ 12.) do władzy skarbowej podania o uznanie ulg należyciowych;

2. gdy władza skarbowa odmówi uznania ulg z powodu braku ustanowionych w tem rozporządzeniu warunków;

3. gdy ten, komu spłacono wierzytelność hipoteczną lub kto ją ustąpił, nie dopełni swych obowiązków stosownie do § 10., ustęp 3., lub gdy pozbędzie w czasie do 31. grudnia 1917 papiery wartościowe subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi.

(2) Utrata skuteczności ulg należyciowych ma ten skutek, że należyciowe stemplowe i bezpośrednie, na które ulga się rozciągała, będą ściągnięte dodatkowo.

(3) W razie przedczesnego pozbycia papierów wartościowych pożyczki wojennej (ustęp 1., l. 3) należy zastosować odpowiednio postanowienia § 7., ustęp 1.

§ 12.

(1) O uznanie ulg należyściowych, do których rości się prawo według ~~§§~~ 8. i 9., należy prosić najpóźniej do dnia 30. września 1916 podaniem, wolnem od stempla; termin może być przedłużony za pozwoleniem Ministerstwa skarbu z zasługujących na uwzględnienie powodów. Prócz subskrybującego pożyczkę wojenną jest do wniesienia podania uprawniony każdy, na którymby zaciążył obowiązek płacenia należności za wymienione w § 9. dokumenty, podania i wpisy.

(2) Prośbę należy wnieść do tej krajowej władzy skarbowej (krajowej dyrekcji skarbowej, dyrekcji skarbowej), w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomości, obciążona wierzytelnością hipoteczną lub w razie obciążenia zbiorowego, wykaz główny.

(3) Do podania należy dołączyć:

1. uwierzytelniony odpis potwierdzenia odbioru lub dokumentu wykreślenia co do spłaconej wierzytelności hipotecznej lub dokumentu ustąpienia;

2. potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję pożyczki wojennej, że ten, komu spłacono wierzytelność hipoteczną, lub kto wierzytelność taką odstąpił, subskrybował czwartą austriacką pożyczkę wojenną oraz potwierdzenie wysokości kwoty nominalnej subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej;

3. potwierdzenie kantoru, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, że mu wypłacono lub przypisano na rachunek wartość wymienionej pod 1. 2. pożyczki wojennej.

(4) Dokumenty, oznaczone w poprzednim ustępie, są w myśl pozycyi taryfowej 102. lit b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają one stempłowi od załączników.

III. Pożyczka na zastaw papierów wartościowych pożyczki wojennej i innych papierów wartościowych.

§ 13.

(1) W dokumentach, wystawionych na wolne od należności w myśl § 2., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego pożyczki na zastaw papierów wartościowych czwartej austriackiej pożyczki wojennej i na zastaw innych papierów wartościowych oraz w dokumentach prolongacji tych pożyczek należy uwidocznić, że zastawienie uskuteczniiono w tym celu, by subskrybującemu papiery wartościowe czwartej austriackiej pożyczki wojennej przysporzyć potrzebnej do jej zapłacenia gotówki. Dokumenty winny być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej

stronicy uwaga: „wolne od stempla na mocy § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101.“

(2) Ulga należyściowa, przewidziana w § 2., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego, rozciąga się na pożyczkę na zastaw innych papierów wartościowych, niż czwartej austriackiej pożyczki wojennej, na prolongatę tego zastawu i na wystawione przytem dokumenta tylko o tyle, o ile kwota, uzyskana przez to zastawienie nie przewyższa różnicy między kursem emisyjnym (ceną subskrypcyjną) subskrybowanych przez biorącego pożyczkę papierów wartościowych czwartej austriackiej pożyczki wojennej a kwotą, którą można uzyskać przez zaciągnięcie pożyczki na zastaw tych papierów wartościowych. Od ewentualnej nadwyżki zabezpieczonej przez zastaw papierów pożyczki należy opłacić należności według ogólnych przepisów ustaw o należnościach.

(3) Postanowienia ustępów 1. i 2. mają odpowiednio zastosowanie do oznaczonych w § 2., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego pożyczek Banku austriacko-węgierskiego.

(4) Wyjednanie wyraźnego uznania ze strony władzy skarbowej ulg należyściowych według § 2. rozporządzenia cesarskiego nie jest potrzebne.

§ 14.

Te instytucje kredytowe, kasy oszczędności i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, które czynią użytek z ulg należyściowych według § 2. rozporządzenia cesarskiego, są począwszy od chwili upływu ostatniego terminu zapłacenia subskrybowanej kwoty czwartej austriackiej pożyczki wojennej obowiązane do przedkładania władzy skarbowej każdorazowo w tych terminach, w których według istniejących przepisów ma nastąpić wykazanie obrotu, podlegającego należnościom według pozycyi taryfowej 36, l. 1., lit. a i b, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, wykazów sumarycznych tych pożyczek na zastaw papierów wartościowych i prolongat, które są w myśl § 2. rozporządzenia cesarskiego traktowane jako wolne od należności. W tym wykazie należy w ten sposób podać numery pozycyi oryginalnych zapisków, prowadzonych przez dany zakład (stowarzyszenie), by dla władzy skarbowej było możliwe zbadać przez wgląd do tych zapisków, o ile § 2. rozporządzenia cesarskiego jest należycie stosowany. Pierwszy wykaz sumaryczny, jaki ma być dostarczony, winien rozciągać się na obrót w czasie od 17. kwietnia 1916. Do tych wykazów i dla badania, jakie ma przedsiębrać władza skarbowa, ma § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, analogiczne zastosowanie.

IV. Pożyczki na police.

§ 15.

(1) Uwolnienie od należności według § 3. rozporządzenia cesarskiego zawisłe jest od następujących warunków:

1. Uwolnienie od należności przysługuje tylko tym pożyczkom na police, których udzielono w czasie przed dniem wejścia w życie rozporządzenia cesarskiego aż do ostatniego dnia terminu subskrypcji czwartej austriackiej pożyczki wojennej.

2. Zakłady ubezpieczeń, korzystające z uwolnienia należnościowego dla pożyczek na police, mają obowiązek subskrybowania dla każdego z biorących pożyczki kwoty nominalnej pożyczki wojennej, która równa się conajmniej kwocie udzielonej pożyczki na police.

3. Wymienione pod 1. 2 zakłady ubezpieczenia winny najpóźniej do dnia 30. września 1916 przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji (urzędowi wymiaru należności; powiatowej dyrekcji skarbu) sumaryczny wykaz, uwidaczniający łączną kwotę udzielonych przez zakład pożyczek na police, co do których korzystano z uwolnienia od należności według § 3. rozporządzenia cesarskiego. Do tego wykazu należy dołączyć potwierdzenie kanturowi przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, co do kwoty nominalnej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zakład za każdą poszczególną osobę, zaciągającą pożyczkę. Termin przedłożenia wykazu można ze względów, zasługujących na uwzględnienie przedłużyć za zatwierdzeniem Ministerstwa skarbu.

4. Pożyczki na police i procenty od takich pożyczek, co do których korzysta się z uwolnienia od należności według § 3. rozporządzenia cesarskiego, należy prowadzić w księgach odrębnie, stosując odpowiednio postanowienia §§ 31., 32., 37. i 38. rozporządzenia ministerialnego z dnia 10. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 363, oraz wykazywać osobno w rocznym zamknięciu rachunkowym oraz jego załącznikach.

(2) Wyjednanie wyraźnego uznania uwolnienia od należności według § 3. rozporządzenia cesarskiego nie jest potrzebne.

(3) Dokumenty, wystawione na udzielenie pożyczki i na opłatę procentów od pożyczki, winny być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej stronicy uwagą: „pożyczka na police wolna od należności stosownie do § 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101.“

§ 16.

(1) Uwolnienie od należności według § 3. rozporządzenia cesarskiego traci moc, gdy zakład

ubezpieczeń nie uczyni zadość jednemu z obowiązków, nałożonych nań stosownie do § 15., ustęp 1., 1. 2. 3 lub 4.

(2) W razie utraty uwolnienia od należności należy ściągnąć dodatkowo należność stosownie do § 1., ustęp 1., 1. 3, rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 280.

V. Podania do władz opiekuńczych lub fundacyjnych.

§ 17.

Podania wnoszone przez podlegającego władzy opiekuńczej (przez fundację) celem uzyskania zezwolenia władzy opiekuńczej lub fundacyjnej na subskrypcję czwartej austriackiej pożyczki wojennej lub celem zrealizowania potrzebnych dla zapłacenia subskrybowanej pożyczki wojennej praw majątkowych, mają być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagą: „wolne od stempla na mocy § 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101.“

VI. Związki w celu subskrybowania czwartej austriackiej pożyczki wojennej.

§ 18.

(1) Na mocy udzielonego w § 5. rozporządzenia cesarskiego upoważnienia, przyznaje się tym stowarzyszeniom i związkom wymienionego w powyższym przepisie rodzaju, których kontrakt stowarzyszenia (statuty) odpowiadają statutom wzorowym, ogłoszonym w części nieurzędowej „Wiener Zeitung“ z dnia 9. kwietnia 1916, uwolnienie od należności stempłowych i bezpośrednich:

1. Dla kontraktu stowarzyszenia i dla wszystkich dokumentów, podań, protokołów i czynności urzędowych, potrzebnych z powodu założenia stowarzyszenia (związku);

2. dla ksiązek i zapisków stowarzyszenia (związku).

(2) Stowarzyszenia i związki oznaczonego w § 5. rozporządzenia cesarskiego rodzaju, których kontrakt stowarzyszenia (statuty) odbiegają od statutów wzorowych, wymienionych w ustępie 1., mogą najpóźniej do dnia 30. września 1916 prosić u władzy skarbowej pierwszej instancji (urzędu wymiaru należności, powiatowej dyrekcji skarbowej), w której okręgu znajduje się siedziba związku, przez wniesienie wolnego od stempla podania, o przyznanie ulg z ustępu 1.; termin można z godnych uwzględnienia powodów przedłużyć za zezwoleniem Ministerstwa skarbu. O prośbie, do której należy dołączyć w oryginale

lub w uwierzytelnionym odpisie (odbitce) kontrakt stowarzyszenia lub statuty, rozstrzyga Ministerstwo skarbu.

(3) Dokumenty i pisma, co do których korzysta się z uwolnienia według ustępów 1. lub 2., winny być zaopatrzone na górnym brzegu uwagą: „wolne od stempla na mocy § 5. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101.“

VII. Poświadczenie niewygotowanych jeszcze papierów wartościowych pożyczki wojennej. Dokumenty na spłaty częściowe.

§ 19.

(1) Instytucje kredytowe, kasy oszczędności i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, starające się o uwolnienie, o jakim mowa w § 6. rozporządzenia cesarskiego, dla wymienionych w tym przepisie dokumentów, winny prosić o przyznanie tego uwolnienia przez wniesienie wolnego od stempla podania do Ministerstwa skarbu. Do podania należy dołączyć projekt (formularz) dokumentów, co do których żąda się uwolnienia od należności stemplowych i bezpośrednich.

(2) Jeśli się udziela uwolnienie, to należy na górnym brzegu umieścić uwagę: „Wolne od stempla na mocy § 6. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 101.“

VIII. Pożyczki związków autonomicznych dla uzyskania środków na subskrybowanie pożyczki wojennej.

§ 20.

Pożyczkom, zaciąganim przez kraje, powiaty, gminy i inne autonomiczne związki w celu uzy-

skania gotówki na subskrybowanie czwartej austriackiej pożyczki wojennej, przyznaje się uwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich stosownie do artykułu I i II ustawy z dnia 25. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 70.

IX. Umowy o wypłatę kwot ubezpieczenia w papierach wartościowych pożyczki wojennej.

§ 21.

Umowy między zakładem ubezpieczeń a biorącym ubezpieczenie (ubezpieczonym), w których ten ostatni oświadcza gotowość, by mu przy wydarzeniu się przewidzianego ubezpieczeniem wypadku kwota ubezpieczenia została wypłacona zamiast w gotówce, w papierach wartościowych czwartej austriackiej pożyczki wojennej, nie podlegają prócz należności według § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 280, o należnościach od kontraktów ubezpieczenia, umów o rentę dożywotnią i o zaopatrzenie, żadnej osobnej należności (§ 5. i § 6., ust. 3., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 363).

X. Chwila wejścia w życie.

§ 22.

Rozporządzenie to wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem cesarskim.

Leth wlr.